

lykkes mere i Nar end i Fjor. Det gaar næsten altid saadan, at naar man tager fat paa en Sag, som har vist sig ikke at kunne gennemføres, saa blive Bønselighederne efterhaanden større og større, og jeg synes ikke, man kan skule for sig selv, at den højtærede Krigsminister har indtaget en afvisende Holdning i denne Sag. Alle foreliggende Data tyde jo paa, at han har indtaget den Holdning, at han med denne Sag i Haanden har sprængt det Forlig, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (L. Dinesen) — det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds nikker til mig, jeg glæder mig over denne Tilslutning — vilde have gennemført ved Samlingens Slutning. Denne Tilstaelse beder jeg ærede Medlemmer om at lægge Mærke til, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds giver mig Ret, altsaa Forliget blev sprængt af den højtærede Krigsminister med denne Sag i Haanden. Naar, det stod ikke den Gang paa de 600,000 Kr., have vi siden faaet at vide, det stod paa andre Summer og paa anden Maade, end denne Sag foreligger, men som sagt, paa denne Sag sprængte han Forliget. Nu forstaar jeg altsaa ikke ganske den ærede Krigsministers Stilling til Sagen, for saa vidt som han jo ikke har antydet for os her i Folketinget, at han er villig til at gaa til en Nedgang paa det militære Budget. Hvis nemlig den ærede Minister — saa kunde jeg forstaa det — vilde sige: Dette Forslag er et Skinforslag, jeg vil ikke have 600,000 Kr., endnu mindre forlanger jeg, at Folketinget skal bevilge Mandstabs til den Fæstning, som er opført for ubevilgede Benge — hvis den ærede Krigsminister vilde sige det, saa vil jeg tilstaa, at saa indtræder Sagen ganske vist i en hel anden Fase end tidligere, navnlig, hvis den ærede Krigsminister end yderligere vilde tilføje, at han endda var villig til ved Hærens Behandling at gaa til Besparelser og Nedsettelse, altsaa til en ringere Sum, end der nu findes paa det ordinære Budget. Jeg ser jo nok, at der er kommen en lille Besparelse paa Finansloven i Nar, men det ordinære Budget stifter jo som bekendt efter forskellige militære Forhold, saa jeg tror ærlig talt ikke, at det bethyder noget. Men som sagt, hvis den ærede Krigsminister vilde stille sig, som jeg har antydet, vilde det være en anden Sag, men jeg ser ikke nogen Forstel paa Krigsministerens Stilling, og ærlig talt begriber jeg ikke, hvorfor der skulde være det. Thi har den ærede Krigsminister været mægtig nok til at

magte saa bethydningsfulde Politikere som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, saa har han jo vist, at han er ret stærk, og da de to ærede Herrer nærmede Munden til hinanden for at kysjes, og den ærede Krigsminister kun behøvede at stifte sin Haand imellem for at faa Ansigtterne tilbage, forekommer det mig, at det efter denne Erfaring ikke er ret sandsynligt, at de to ærede Herrer skulde komme hinanden nærmere i denne Sag i Nar end i Fjor. Nu vil jeg altsaa gerne vide, hvad det ærede Medlem støtter sig til i dette Øjeblik. Hvis den ærede Krigsminister ikke opgiver sit Forslag, anser jeg dette Forslag endog over for den moderate Bevægelse, der er her i Folketinget, den moderate Gruppe i Folketinget, for uigen-nemførligt. Jeg tror ikke, at man let kan faa Folk, der tidligere have stemt, som de Herrer dog have stemt, til at gaa ind paa 6-800,000 Kr. mere om Naret og dernæst fuldt Mandstabs til Fæstningen. Jeg tror det ikke, men det kan jo være, at det virkelig er Meningen, og at man vil springe lige i det. Men er det Meningen, saa synes jeg heller ikke, at man skulde lade det gaa i Udvalg, man kan saa lige saa godt lade det gaa til 2den Behandling straks. Men hvis vi skulle begynde denne Skinforhandling om igen, hvis det er Meningen, at vi skulde sidde i Udvalg for at se Oplysninger indhente og lagte ad acta, og at den ærede Krigsminister skal sættes i Bevægelse for at skaffe Ting til Veje, der ikke ere til Spor af Nytte, idet Sagen bagefter afgøres af rent politiske Grunde, kan jeg paa den anden Side heller ikke rigtig begribe, hvad de ville med Udvalg. Derfor er det, at jeg, uden at komme dybere ind paa Sagens Realitet, hvis der ellers ikke gives mig Anledning dertil, vil tilraade ærede Medlemmer, at de i Nar ganske rolig nægte Sagens Overgang til 2den Behandling. Derisfere ikke det mindste derved. Vi fra vor Side, som ikke ere stemte for Fæstninger eller for højere Militærbudgeter, vi risikere intet derved, og vi indtage vort gamle Standpunkt, hvad jeg sætter nogen Pris paa. Men ogsaa de andre Herrer, som endnu haabe at faa det Forlig i Stand, som strandede i Fjor, risikere ikke noget derved. De kunne rolig alligevel forkaste Sagen, de saa den saa paa en anden Maade, de have saamænd nok i en Anmærkning paa Finansloven, og der vil blive den rigeligste Anledning til at faa det hele i Stand ved Hjælp af den. Hvis man altsaa som sagt nikker af den højtærede Krigsminister, at man